

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/46. uri popoldne.

Štev. 124.

V Ljubljani, v sredo 3. junija 1885.

Letnik XIII.

P. n. gg. volilcem kranjskega velikega posestva.

Ker si prizadevam biti političnim strankam nasproti vedno pravičen, in ker želim kot deželni glavar v interesu javnega blaga pospeševati mirno, zložno delovanje obeh narodnostij v deželi, navdaja me z žalostjo od častitega volilnega odbora ustavovernih veleposestnikov na svoje volilce proglašeni oklic, ker je ta po moji misli, žalibog, tak, da bi prepad med strankama preje razširil, nego premostil.

Živo obžalujem, da se v tem oklicu oponaša, kakor bi se nahajali v moji domovini elementi, ki bi nameravali razvozlati državno vez ter Kranjsko ločiti od dednih avstrijskih dežel. Svojo najiskrenejšo udanost do naše cesarske domovine razodevali smo mi Kranjci na prisrčen način tudi nedavno pri nepozabljeni deželni slavnosti leta 1883.

Veliko posestvo je po moji misli poklicano, vez, ki veže kronovine med seboj in zajedno s krono, ožje zategniti; v njegovem interesu je, da ohrani v svojem krogu edinost, in po pravici pričakuje se od njega, da, oprto na spoštovanje, zaupanje in sočutje prebivalstva, vporablja svojo prednost v javnem življenju na korist države in dežele. Vse veliko posestvo dežele Kranjske naslanja se na ustavo. S tega stališča ne bode se branilo privoliti v to, da se na jedni strani razvijajo vsaki narodnosti po državnih temeljnih zakonih zagotovljene pravice, na drugi strani pa, da se pospešuje avtonomija posameznih kronovin, v kolikor se to strinja z interesom skupne države. Obe stranki kranjskega velikega posestva ste si gledé inteligence, stanú in posestva jednake; obe vežejo isti interesi; to so faktorji, ki se mi zdé primerni, da se po njih posamezni deli združijo v skupno celoto.

Navdaja me prepričanje, da večina velicega posestva, ker je pomirljivega duhá, ni nasprotna temu, da se potom sporazuma pošljejo v parlamentno areno

skupni poslanci, ki bi pri svoji previdnosti, pri svojem zmernem in konservativnem mišljenju, držé se „zlate srede“ in v svesti si svojega smotra, imeli sposobnost, z besedo in dejanjem zastopati državne in deželne interese. Vprašanje bližnje državnozbornske volitve velikega posestva dá se po moji misli povoljno rešiti le na podlagi kompromisa.

Prešinjen dobrohotnega namena dovoljujem si toraj častite svoje tovariše v velikem posestvu vabiti, da blagovolijo sprejeti samosvestno nasvèt pravičnega kompromisa, zavračaje od sebe katero koli si bodi insinuacijo, ter oddati svoje glasove v tem smislu pri volitvi dne 5. junija.

V sprejetji kompromisa vidim velikodušen, patrijotičen čin kranjskega plemstva in velikega posestva, kateri bi bil naši, od nas vseh jednako ljubljani domovini gotovo v čast in korist.

V Ljubljani dne 31. maja 1885.

Gustav grof Thurn,
deželni glavar.

Prespoštovani gg. volilci!

Slovensko-konservativni volilni odbor Celjski počastil me je danes z objavo, da me je postavil kandidatom za državni zbor v mestni skupini Celjski.

Spoznavač to častno odlikovanje Vas prosim, da me oprostite, ako se Vam ne morem zaradi skrajnosti časa nič več osobno predstaviti, kar bi bil sicer jako rad storil.

Moj program je program slovensko-konservativne stranke. S tem sem nastopil lansko leto kandiduro za deželni zbor v kmečkih občinah Brežiških ter ga izvršujem v deželnem zboru štajarskem, kjer sodelujete obe narodnosti skupno.

Program ta je že dobro poznan povsod in ga ne bom natančneje razlagal; hočem le pojasniti

nekaj različnih točkov med nami in našimi nasprotniki.

Nasprotniki naši hrepéné po zgubljenem gospodarstvu in po njegovem pogubljivem monopolu; oni hočejo vničiti sedanje ministerstvo, oni so sovražniki sedanje vlade; konservativci so del dosedanje državno-zbornske večine, na katero se ministerstvo opira, konservativci so prijatelji sedanje vlade.

Nasprotniki nameravajo Avstrijo pri živem telesu raztrgati, le da bi do moči dospeli; najprvo se hočejo znebiti Dalmacije in Galicije in pozneje, če bi to potrebno bilo, pa tudi še Tirol, Solnograda itd., ako bi te dežele ne nehale poprej konservativne biti.

Mar li nam ne zapoveduje že domoljubje in lojalnost, da ne bom še drugega razkladal, opustiti vsako poskus izločitve Galicije in Dalmacije iz državne zveze, ker se ostala skupina deželá popolnoma vjema z onim kompleksom, ki je bil do leta 1804 del rimsko-nemškega cesarstva in od leta 1815 do 1866 del nemške zvezne države?

Napor za napravo pragmatične zveze med Avstrijo in Nemčijo za nas in za Avstrijo nima drugega pomena, kakor omejitev državne samostojnosti in prostih rok; avstrijski državni možje v tako zvezo ne morejo nikdar privoliti, če nočejo svoje države ponižati, kakor je ponižana Bavarska.

Dancem je leta 1864 taka zveza Nemčijo na vrat nahujskala in sovladanji med Avstrijo in Prusijo sledil je dve leti pozneje Kraljevi Gradec.

Konservativcem je sedanja zveza med Avstrijo in Nemčijo popolnoma zadostna, za blagor in blagoslov obeh.

Carinsko zvezo z nemško državo, katero naši nasprotniki povdarjajo, obsojajo celó nemških liberalcev nekteri sami kot škodljivo za našo obrtnijo. Kako da Prusi sami o njej mislijo, razvidno je iz izjave nekega pruskega državnika, ki se je v začetku leta sedemdesetega v avstrijskem ministerstvu

LISTEK.

Beseda o napakah pri vzgoji. *)

Tretje pismo.

Gospa! Nerad govorim in nadaljujem o napakah pri vzgoji, toda, ker so današnji časi tako resnobni in ker se mladina tako pogosto nespartno (se umé, da ne povsod) vzgoja, mi bodele gotovo dovolili, da o tej stvari dalje govorim.

Vi sami ste mi pravili, da ni bilo prav, da so Vas stariši prerano poslali na plesišče, kajti tam ste zgodaj marsikaj videli in slišali, kar je žalilo Vaš nežni čut. Rekli ste mi tudi, da ste se nek predpust hudo prehladili — na plesu — in le zahvaliti se imate spretnemu zdravniku, da je Vas rešil prerane smrti.

V principu sicer nisem zoper ples; ali dobra stran plesa ima veliko slabejšo stran, ki prvo v vsem prevlada. No, če bi dekleta same med soboj plesale in rajale, bi že še bilo — in tega bi jim nihče ne zabranjeval. Pa temu, se vé, ni tako! Še celó tam, kjer bi pač mogle same biti, niso. Plesni učitelji vedó preskrbeti mladim dekletam, akoravno

nosijo včasih še kratke janke, mlade fantaline, da potemtakem skupaj plešejo. Materam se pogosto še ne sanja, kake napake so s tem naredile, ko so poslale svoje hčerke k plesnim vajam. Mladost — norost, in res je to! Ta ne vé, kaj dela. Večkrat se pripetí, da se mlada deklina ravno na plesu popači, ker marsikaj sliši in vidi, kar bi doma morebiti ne bila videla in slišala.

Znabiti mi bodele zopet očitali, da povsod vse črno vidim in prehudo obsojam novodobno vzgojo. Gospa, nisem tak pesimist ne, kakor si domišljujete! Prepričan sem pa dovolj o tem, da to ni prav, da roditelji po mestih svoje mlade hčere tako zgodaj pošiljajo k plesnim vajam. Vsaj je v obče znano, da se mladina pri takih in enakih okoliščinah najlaglje pohujša. Tega tudi Vi ne morete odobravati, da bi bilo pametno in previdno, ako tako mlad svet, še tako rekoč v otroški dóbi, že pride v dotiko na plesih. Vsaj ima mladina dosti prostega časa za razveseljevanje med tednom. Deklice vkup in fantje vkup, naj gredó vsak teden na prosto pod milo nebo, ter naj se tam zabavajo, kolikor jim ljubo in drago. Otroških iger je obilo na razpolaganje, ki zamorejo deco v popolni meri zadovoljiti. Le pogledimo ob prostih dneh nedolžno mladino in opazujemo jo, kako se vé in zná razveseljevati. Še nam odraslim se ponové spomini na mladost, na

one srečne in vesele čase, ko smo sami tako rajali in veselili se zadovoljne mladosti. Gospa, kaj ni res tako? Čemu tedaj mladino pošiljati k plesnemu učitelju v zaduhlo in nezdravo sobo, ako se zunaj veliko bolje razveseljuje? Telesni udje se na ta način na prostem veliko laglje in tudi pravilnejše gibljejo, kakor pa pri plesu.

Mladina je lahkomisljena in neprevidna, gotovo ne vé ceniti trdnega zdravja. In nikjer mladi ljudje ne napravijo v tolikem številu ljubega zdravja, kakor ravno na plesiščih! Ples človeka tako vtrudi, da se po celem životu poti. Marsikaj plesalec ali plesalka ima tako premočeno spodnjo obleko, da bi je lahko ovil, kakor perica perilo. Po navadi tako premočnega človeka tudi hudo žeja. Mladi človek je večkrat nepreviden, kakor sem že omenil, napije se v takem stanu mrzle pijače, n. pr. vode, piva iz ledu ali pa vina, nevedoč, da je to neizrečeno nevarno, kajti mrzla pijača vpliva na razgreti človeški organizem tako, kakor kakšen strup. Koliko mladih ljudi si je na ta način nakopalo neozdravljivo bolezen „sušico“, da so morali prezgodaj pod črno zemljo.

(Konec prih.)

*) Glej 106. št. letošnjega „Slovencea“.

zunanjih zadev tako-le izrazil: „Grof Bismark je tega mnenja, da v jedni carinski zvezi dve velevlasti nimata prostora, voditeljica zamore le ena biti! Sicer imajo pa pri sklepu carinske pogodbe tudi Madjari besedo in ti se ji vstavljajo, če tudi bi si morda z njo za razprodajo svojih pridelkov povečali prostor.

Konservativcem pa carinska zveza tudi zaradi tega mrzi, ker jo Nemčija tako srčno želi; prav gotovo le v svoj prid in svojo korist.

Narodnostno vprašanje imamo tudi že več časa na dnevnem redu; več nego 30 let že traja in vedno oostreje postaja.

Kaj pa zahtevajo Slovenci? Nič drugega nego ravnopravnost, ktera jim je po temeljnih postavah zagotovljena. Oni zahtevajo le izvrševanje te postave, ne pa, da bi se še le iz novega delala. Mar li je krivica, če državni činovniki spolnujejo prisego, s ktero se zavežejo k spolnovanji postav že pri svojem imenovanju in pri vsakem povišanju? Saj ne zahtevajo toraj drugega, nego le naravno po postavi zagotovljeno pravico. Razun tega prava ne marajo dalje segati; najmanj si pa želé gospodovstva. Nemcev ne zavidajo, in kakor ljubijo svojo narodnost, tako spoštujejo tudi ljubezen Nemcev do njihove narodnosti. Ravno tako ne zapirajo vrat nemški kulturi, kajti noben izobražen Slovenec ne bo opustil svojih otrok tudi v nemščini izobraževati ter jim odrekati nemški kulturni zaklad; le tirjajo tudi, da se jim omogoči izobraževanje tudi v maternem jeziku in to je ravno, kar jim je bilo do sedaj zabranjeno vsled napačne vpeljave poduka.

Nikdo ne tirja izključenje nemškega jezika iz uradov; uradni jezik bodi nemški za Nemca, slovenski pa za Slovenca. Slovenci zahtevajo pravico, ki se opira na to, da naj nihče drugemu ne stori, kar noče, da bi drugi njemu storili.

Državno temeljno postavu ravnopravnosti vstavili so Nemci sami, ko so leta 1867 večino imeli. Častna reč je toraj za-nje, da lastne postave spoštujejo in spolnujejo, da menjico tudi plačajo, ktero so izdali.

Konservativni Nemci, kterih je med Nemci v Avstriji velika večina, so tudi pravični zadosti, da pripoznavajo tirjatve Slovencev za ravnopravnost, ktero le-ti morajo doseči, ako hočejo sploh svojo narodnost rešiti.

Pri dobri volji in pravičnosti sporazumljenje ne bode težavno. Na Švicarskem umejo tri narodnosti med seboj v pravičnosti živeti.

Razun teh natančnejše označenih razlik je treba še opomniti, da na Štajarskem 25 trgov (v Celjskem okraji: Velenje, Rečica, Braslovče, Št. Jurij, Lemberg, Planina, Pilštajn, Podsreda in Podčetrtek) voli še vedno s kmečkimi občinami v deželni in v državni zbor, če tudi ravnopravnost zahteva, da se jim odloči volitev z mesti.

Gledé narodno-gospodarskih vprašanj bi jaz še omenil: da se nove tovarne davka oprosté (kakor je to na Ogerskem) po dolenjem Štajarju, kjer je gosto prebivalstvo; da se nam dovoli tabak sejati; da se prepové ali vsaj, kar se dá, visoko obdači špiritovo žganje itd. Za obleko, za tabak, špirit itd. gré neznanstvo veliko denarja iz dežele, ki se več ne povrne; dežele z obilnimi tovarnami: Češka, Moravska, Šlezija ne potrebujejo nič iz Štajarskega. Tudi za dežele pa se mora skrbeti, da še več denarja pridobi, kakor izdá. Po tej izjavi bodo me volileci spoznali.

Sedaj pa, gospodje volileci, volite!

V Ptui, 29. maja 1885.

Josip Jerman.

Kmetom v pomoč.

Píše Ivan Belec.

O stalnem domu.

(Dalje.)

Kdaj in komu bi se smél stalni dom prodati?

Mož bi stalnega domu ne smél nikdar prodati brez privoljenja svoje žene. Ali tudi ženino privoljenje bi ne smélo v vseh slučajih zadostovati. Kakor smo videli, mora v ruskem miru občina prodajo dovoljevati in to bi tudi pri nas marsikje ne bilo odveč, kakor nas žalostna skušnja uči. Kolikokrat se sliši, da žena privoli možu, da tudi njeno

doto zapravi in da otroci še maternega dela ne dobé. Zakaj pa privoli? Zato, ker jo mož tako dolgo naganja in pretepa, dokler ne „privoli“. Vprašamo, bi li bila žena kaj manj svobodna, ko bi bile naše postave določile, da žena v zapravo svoje dote ne more nikdar privoliti, da se mora materina dota vedno za otroke hraniti? Gotovo bi žena zagadel ne bila nič manj svobodna, pač bi bila pa manjkrat tepena in otroci bi bili bolj pre-skrbljeni. Ako bi gospodar, ki bi prodajal svoj stalni dom, kupil ravno tak ali še boljši dom, bi bilo dosti, ko bi žena privolila; ako bi pa gospodar hotel kupiti slabši dom, ali ako bi hotel v prihodnje brez kmetije živeti, bi morala v prodajo tudi občina dovoliti. Na tak način bi bila kmetiska družina dovolj zavarovana.

Komu bi se smél stalni dom prodati? Smél bi se prodati le kmetu, v celoti in za gotovo plačilo.

Stalni dom bi se smél prodati le kmetu, to je takemu, ki bi na njem bival in ga obdeloval. Zemljišče nam mora biti drago in sveto, na njem naj se kmetje ob delu svojih rok pošteno živé. Zagadel ne smémo nikakor pripustiti, da bi špekulantje in barantači zemljišča mešali in delili, da bi ž njimi ravnali kakor svinja z mehóm. Špekulantje naj, če že ravno hočejo, karte mešajo in delé in dobička iščejo, zemljišče naj pa kmetom prepusté.

Stalni dom bi se smél prodati le v celoti. Prepričali smo se, kako je zemljiško razkosavanje škodljivo, zato bi se moralo v prihodnje zabraniti. Kar ima kmetiska družina, od tega ne smé nič zgubiti; družina si mora naprej, ne pa nazaj pomagati. Se vé, kmet, ki ima svoje parcele po vseh krajih raztresene, bi smél oddaljene prodati, ko bi mesto njih kupil druge v pripraviški legi. Le največje kmetije bi se morebiti (pravimo morebiti) sméle kdaj razkosati.

Stalni dom bi se smél prodati le za gotovo plačilo, to se pravi, na stalni dom se ne smé dolg intabulirati. Videli smo, da je zemljiški dolg škodljiv za zemljišče in družino, zato bi se stalni dom nikdar ne smél zadolžiti. Mogoče pa bi bilo, da bi se kupcu, ki bi ne mogel ravno vse kupnine naenkrat plačati, kdaj dovolilo, da bi, recimo deset let, četrtno ali tudi tretjino čistega dohodka prejšnjemu gospodarju dajal. Zemljiška renta je namreč včasih primerna, zemljiški dolg je pa vselej škodljiv.

Utegnil bi pa kdo ugovarjati, ako bo prodaja tako omejena, bodo pa zemljišča preveč na svoji ceni zgubila, se bodo prepoceni prodajala. Mi pravimo prvič, ko bi se tudi zemljišča po ceni prodajala, bi to ne bilo tako zelo napačno, ker bi le kmetje po ceni kupovali, ker bi bilo to le za kmete dobro. In mi pravimo drugič, zemljišča bi se potem nič ceneje ne prodajala kot zdaj. V treh letih 1880, 1881 in 1882 se je na Kranjskem 1272 kmetiskih posestev, ki so bila cenjena 1,431.000, eksekutivno prodalo za 1,152.000 gld.; tedaj za 279.000 pod ceno. Za tako ceno bi se tudi gotovo potem kmetije prodajale, posebno če pomislimo, da bi potem, ko bi bile kmetije tako rekoč za večne čase vtrjene in zavarovane, kmetje, ki bi kupovali, ne gledali toliko na dober kup kot na to, da bi bila kmetija za-nje v resnici primerna. Kdo pa zdaj kmetije kupuje? Kupujejo jih večidel barantači in bogatini. In kdaj jih kupujejo? Tačas, kadar jih morejo prav po ceni dobiti, da z razkosanjem na drobne kose ali z izsekanjem zaraščenih gojzdov dober dobiček napravijo.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. junija.

Notranje dežele.

Včeraj je bilo izvoljenih 56 *državnih poslancev*, ki se razdelé na štajarske kmečke občine, kjer so bili izvoljeni v Mariborskem okraju baron Goedl, v Ptui Božidar Raič in v Celji-Brežicah Miha Vošnjak. Štajarci so se letos vrlo dobro držali, ter postali izgled za disciplino! Dokazalo se je, da le v edinstvi je moč! Sloga jači, nesloga tlači! Manj veselo izvršile so se volitve po kmetiskih občinah koroških, kjer je le v Celovško-Velikovskem okraju zmagal narodni kandidat minister Pino. Žal, da je propadel profesor Einspieler v Beljaškem okraju. Po našem mnenju bi bil domačin Einspieler vendar-le boljši memo ministra, ki deželne potrebe vedno le pobarvane dobiva, domačin jih pa pozná, kakoršne so v resnici. Zakaj se toraj ni po-

stavil gosp. prof. Einspieler v volilni okraji Celovec-Velikovec? Narod je tu vendar najbolj probujen in zaveden, kar so ravno sedanje volitve potrdile. Dalje so bile včeraj pri volilni mizi kmečke občine Moravske in Gališke; istrska, goriška in kranjska mesta. Od prvih objaviti hočemo poslance, kedar nam dojdeje, poslednje volitve so znane. Danes stopile bodo na volišče kmečke občine po Šleziji s 3 poslanci, češka mesta z 32, trgovinske zbornice po dolenji Avstriji z 2, Gorenjeavstrijska in Bukovinska vsaka z jednim poslancem. Veliko posestvo na Tirolskem voli tudi danes svojih 5 poslancev.

Smešno, nad vse smešno je *jarkanje Nemcev* o svoji lastni sedanjí politiki, če tudi je nekoliko opravičeno. Nemški narod ima dandanes v rokah stranka, ki se z njega norela dela; stranka, kteri je narodnost deveta briga in za tisto le svoje osobne in strankarske namene išče. Nemci tožijo, da jih njihovi vodji po jedni strani tlačijo in vpo-gibajo pod hlapčevstvo kapitalizma, po drugi strani pa pod jarm Slovanov. Prve trditve jim ne zanikamo, pač pa jim še priznamo, da to je sad njihovega truda in njihovega uma. Z njihovo pripomočjo pospel se je žid s svojo mošnjo do gospodstva, ktere-ga sedaj že cela država občuti in to tako dobro gospod kakor berač. Današnje desetletje vklanja se kapitalu že povsod, bodoče bode že v prahu pred njim klečeplažilo, če se nam kmalo narodno-gospodarske postave ne spremené! Kar se pa tiče druge točke, kakor da bi bili Nemci dandanes pod slovansko sužnostjo, se pa drznemo trditev naravnost odbijati. Kje neki ste še videli Nemca Slovanu službovati? Še „hausknechtov“ po gostilnah nimate Nemcev, nasprotnih slučajev pa prav veliko, da je namreč gospodar trd in zagrižen Nemec, hlapec njegov pa Slovan. Dekler ne bodo „fakta“ drugače govorila, rekli bomo vedno, da ne govorite resnice.

Vnanje države.

Srbska meja ob Albaniji zdi se menda Arnavtom še vedno nekaka „gmajna“, ki jo sme pustiti, komur se ravno ljubi. Konec maja je bilo letos, ko so po tistih srbskih krajih ravno davek pobirali in so denar že v blagajnicah spravljen imeli. Arnavtom je pa denarja ravno tako treba za vsakdanje potrebe, kakor drugim ljudem in so se zavoljo tega odločili preko meje ponj iti na Srbsko. Res so vdarili na 31. maja v močnih četah do zob oboroženi čez mejo, opravili pa vendar niso nič; še teči so morali. Ljudje so se jim krepko postavili v bran z žandarji. Srbski minister zunanjih zadev, Garašanin, je šel takoj na to k turškemu poslancu, češ, da se vendar ne gré, da bi uboga Srbija nikdar ne imela miru pred Skipetarji. Ob enem poslal je pa Turčiji pismo, v katerom strogo zahteva red po Albaniji.

Danski kralj Kristijan sprejel je ponudbo Rusije in Angleške, da jima bo za moža, kteremu se bo izročila zadeva Pendjehška, ktera se že silno dolgo vleče. Ruski zastopnik v Kopenhagnu, grof Toll, šel je v soboto 2. maja na kraljevi dvor Amalienburg, kjer je kralju izročil diplomatsko pismo Giersovo; v tistem pisanji Giers prosi kralja, da naj posreduje v prepiru med Angleško in Rusijo, ako bi se sami ne mogli sporazumeti. Izključeni iz tega vprašanja ste že kar naprej mejna zadeva in pa odgovornost gledé vojnega postopanja generala Komarovega. Kralj Kristijan naj bo samo določil in razložil, kako se njemu zdi in kaj on misli o angleško-ruski konvenciji dne 17. marca 1885; v tej pogodbi se je namreč določila začasna državna meja med Afganci in Turkestanom. Angleži sedaj trdijo, da so Rusi tisto pogodbo s tem prelomili, ker ob času njenega sklepanja še niso tako proti jugu stali, kakor so pa sedaj. Po njihovih (angleških) nazorih grešili bi bili toraj Rusi, ker so se predaleč proti Afganistanu pomaknili. Rusi zopet pa pravijo, da so delali po pravici in resnici. Kdo da ima prav, razločil in povedal bo kralj Kristijan, ki je v sporazumljenji s svojimi ministri obljubil nalogo prevzeti in rešiti.

Evropa si lahko oddahne, *svetovni mir* je zagotovljen in vojske med Angleži in Rusi letos še ne bo, kar je „Slovenec“ do sedaj še vedno trdil. Meručak in Zulfikar, dvoje gnjezdom podobnih naselbin, ki jih Afganci za mesta nazivajo, ostanete, kakor si je emir z Angleži vred tega želel, v Afganski oblasti in s tem je za enkrat mir sveta zagotovljen! Rusija je sprejela angleška zahtevanja in s tem je sedaj konec debate. Časniki sicer trdijo, da bode precej vode poteklo, preden se bode zopet kaj enacega prigodilo. Mogoče da, mogoče tudi, da ne. Bojni vrišč v osrednji Aziji je pač za toliko časa potihnil, dokler Rusi ne bodo zopet koraka dalje proti Heratu in Kabulu napravili, kar se bo na Afganskem smatralo za korak k ruskemu vrhovnemu pokroviteljstvu čez Afganistan. Kaj bodo na Angleškem k temu rekli, danes še nečemo prekovati, dasiravno si svoje mislimo. Kedaj bode Rusija korak dalje proti Afganistanu storila, je odvisno od trenutka, v katerem bodo Rusi popolnoma pripravljeni za boj. Kako se bodo Angleži tedaj počutili, pač ni težko vganiti oziraje se na priprave, ki se v Veliki Britaniji in po Indiji z velikansko strastjo vrše. Dobro bo tedaj za Angleže, če bodo imeli na krmilu že krepkejšega moža, kot je Gladstone; kajti le-ta bil bi v stani po svoji nevkretnosti Angležem še večje zadrege napraviti, kakor so jih letos v Sudanu doživeli.

Francoski anarhisti, če tudi jih je malo, so vendar čutili potrebo v ponedeljek pri pogrebu Viktorja Hugona razviti svoje rdeče in črne zastave. Pri Boulonjskem gozdiču so jih menda razvili. Redarji so jim jih pa kar od kraja pobrali in raztrgali. Ljudstvo to videti je začelo silno ploskati, anarhisti so pa potepeno odšli.

Izvirni dopisi.

Iz Maribora, 2. junija. (Volitev) državnega poslanca za kmečke občine je srečno dokončana. Slovenci so se lepo obnašali in odločno držali, ter so kljub hudi nasprotni agitaciji s svojim kandidatom baronom Goedelnom prodrli. V tukajšnjem volilnem okraju so se nemškutarji najbolj držali, zato še so do sedaj vedno nekaj upanja do zmage imeli, od sedaj pa bode jih menda za vselej to upanje minilo. Kmetijski volilci po celem slovenskem Štajaru so zdaj že tako probujeni, da jih nobeno sredstvo v njihovem prepričanju ne omaja, najmanj pa slepi obeti nemčurskih agitatorjev.

Kakor navadno so se tudi letos slovenski volilci, med katerimi je bilo precejšnje število duhovnikov, zbirali v gostilnici „Stadt Wien“, nemčurski volilci pa „pri črnem orlu“, od koder so skupaj šli na volišče v Götzovo dvorano, kjer se je volitev ob 10. uri pričela.

Od kraja so nekteri nemškutarji še precej visoko glave nosili, ker v tukajšnjem volilnem okraju je razloček med narodno in nasprotno stranko majhen; ko pa so videli, da so iz Slov. Bistriškega okraja silno malo pomoči dobili, ko je bila komisija večinoma narodna in njen predsednik, č. g. župnik Lendovšek, povsili so glave ter precej pobiti svoje glase oddajali.

Ko so bila dospela poročila iz Konjic in Slov. Gradca, bil je naznanjen ta-le izid volitve:

V Mariboru Goedel 107, Schmiderer	83 glasov.
V Konjicah „ 46, „ 6 „	
V Sl. Gradu „ 42, „ 24 „	

Toraj Goedel 195, Schmiderer 113 glasov.

Baron Goedel je bil toraj z burnimi „živio“-klici pozdravljen za bodočega poslanca.

Narodni volilci so se potem zopet zbrali v dvorani gostilne „zur Stadt Wien“ k skupnemu obedu, kjer je g. poslanec se zahvalil za skazano mu zaupanje, volilci pa so z navdušenimi napitnicami pokazali svoje veselje nad narodno zmago. Potem so se pa mirno razšli vsak na svoj dom. Nasprotniki pa so proti večeru celo mesto iznenadili s svojim obnašanjem; kajti okoli 5. ure popoldne se vzdignelo v Götzovi pivovarni ter se na vozeh z godbo in vriskanjem vozijo po mestu kakor zmagovalci. Večinoma slov. kmetje so pred rotovžem strašno kričali „hoch“, potem se podali k g. Celigiju v krčmo in kmalo potem so z godbo na čelu zapustili mesto. Pogled na to razvalino „stare garde“ ni bil prijeten. Morebiti smo jo videli zadnjikrat.

Iz Celja, 2. junija. Narodno-konservativni kandidat g. Mjha Vošnjak je dobil v Celji 180, v Brežicah 92 glasov — skupaj toraj 272 glasov; nemško-liberalni kandidat Stadler pa v Celji 25, v Brežicah tudi 25 glasov.

Natančneje sporočilo o tej volitvi se glasi:

V Celji Vošnjak 63, Stadler 18 glasov	
Na Vranskem „ 24 „ — „	
V Gornjem gradu „ 29 „ — „	
V Laškem „ 42 „ 7 „	
V Šoštanj „ 22 „ — „	

Skupaj Vošnjak 180, Stadler 25 glasov.

Vseh volilnih mož je bilo v Celji 209, a prišlo jih je 205. Predsednik volitveni komisiji je bil vis. čast. g. dr. Gregorec, kanonik v Novi cerkvi. — Nemškutarji so se s svojimi spletkarijami, s svojim „Kmetiskim buteljnom“, pa s svojo lažljivo brošuro spekli. — Slava strogi disciplini naših volilcev!

Iz Celovca, 2. junija. Pino voljen s 125 proti 103 glasom. Einšpieler propadel s 63 proti 70 glasom. Peitler propadel s 40 proti 90 glasom. Iz Št. Vida izid še neznan. — Slovenci so večinoma storili svojo dolžnost, pa od nemške strani niso dobili v Beljaku niti jednega, v Celovcu samo 2 glasa.

Z Goriškega, meseca maja. (Tisočletnica sv. Metoda; škof Strossmayer pa naši srbski bratje razkolniki.) (Konec.) Kako srditi so Srbi na svoje hrvatske brate, kaže zopet „Raboš“ v vsih svojih dosedanjih številkah

pod napisom: Pitalice (vprašanja) in telegrami (laži-telegrami Draškove agenture), da se je čuditi takošni domišljiji zagorelih možgan v srbskih tikvah (glavah). In da h koncu spozná čitatelj „Slovenca“, kakšen silen greh je za katoliško duhovstvo, ker si ono brije brado, po smislu srbskih dolgoobračev — kaže to vprašanje pod napisom: Konkurs. (Glej na 3. strani „Draškov Raboš“, II. godina, broj 30, od 31. dec. 1884!) „Onom, te dokaže, pa nas sa dokazom i uvjeri, zašto latinsko sveštenstvo (duhovstvo) brije brke i bradu,*“ — dobiče (bo dobil) na dar sva štampana (tiskana) i neštampana književna remek (narobe) dela znanega prozaiste-pesnika, popa Jovana Šarića.“

H koncu še to: Razkolniki so skušali po nesrečnem odpadu iztočne cerkve v 9. in 11. stoletji večkrat na vabilo rimskih papežev se zediniti z Rimom. Tako n. pr. je povabil Gregor X. (1271—1276) Grke h verski edinosti na občni zbor, ki se je imel obhajati 1274 v Lugdunu. Sam grški cesar Mihael Paleolog je poslal tje svoje poslanca in škofo, kateri so obljubili edinost, pokorščino in isto vero s apostoljsko stolico. Tu so govorniki iztočne cerkve izrekli, da so pripravljeni pripoznavati prvenstvo rimskega papeža in da se nikakor ne protivijo verskemu členu, da sv. Duh izhaja tudi od Sina. Tako se je djansko sklenila edinost zahodne in iztočne cerkve ter v spomin tega je služil sam papež Gregor X. slovesno sv. mašo 29. junija 1274, kjer se je pelo spoznanje apostoljske vere (carigradsko-nicensko) po latinsko in grško z dodatkom „in Sina“ (Filioque); Grki so peli slovesno in pobožno trikrat: „Kteri se od Očeta in Sina izhaja“. Na to se je odpovedal poslanec grškega cesarja v imenu tega razkolništva, ravno tako tudi razkolniški škofje ali oziroma njih namestniki — odposlanci in edinost obeh cerkvi je bila sklenjena. Pa kmalo potem so se v Carigradu zopet vpirali edinosti, tako, da so že zopet odpadli pod sinom omenjenega cesarja Mihaela Paleologa, Andronikom (l. 1287). Razkol je trajal zopet do 1438—39, do XVI. občnega cerkvenega zbora v Ferrari-Florenci. Evgen IV. papež je povabil zopet grške patrijarhe in škofo in cesarja Janeza Paleologa II., kateri so tudi res prišli in sklenili edinost z Rimom, ali razne spletke so to zopet razrušile in od tod prihaja prislovica: „Graeca fides, nulla fides“ (grška zvestoba, nobena zvestoba). In odtihmal traja razkol vse do današnjega dne. Mar bi ne bil čas, da bi se zopet dogovarjali o edinosti z Rimom; saj bi bila ravno ta tisočletnica prilika, prav kakor našaš zato? Bratje! Nikar se temu ne odtegujte, kajti po dovršeni edinosti z Rimom bode še le Slovanstvo začelo spolnovati svojo nalogo, in ravno to je, pred čemur se sovražniki Slovanstva močno bojijo. Pa tudi to bi nas moralo krepko naganjati k edinosti, saj v bližnjem času. K temu nam pomagajta tudi vidva ssv. brata Ciril in Metod, ktere časté vsi Slovenci zahodne in iztočne cerkve, posebno pa ob tej tisočletnici smrti sv. Metoda! V to pomози Bog na Vajino mogočno priprošnjo!

M. Mihaeljev.

Domače novice.

Dolenjski volilci pozor!

Ožja volitev med grofom Margherijem in profesorjem Šukljejem se bodo najbrž povsod vršila **v petek**. Svojim prijateljem priporočamo, da naj nikar rok križem ne držijo, ampak si na vso moč pri volilcih prizadevajo, da dobi grof Margheri večino glasov.

Iz Ribnice se nam že danes telegrafira, da pri ožji volitvi dobi grof Margheri saj 53 glasov in Šuklje znabit 9 ter se pristavlja: „Vstrajnost velja“. Izrek tudi mi potrjujemo, ali žalibog, da se po njem vselej ne ravna. Danes se obeta, jutri omahuje, tretji dan dela, kakor kdo hoče, samo tako ne, kakor se je obetalo prvi dan. Tako n. pr. smo čuli od nekega volilnega kraja, da g. grof Margheri (bilo je ravno mestice Novomeškega okraja) ima gotovih — glasov.

*) Ta navada briti si brke in brado, je slučajna navada v Evropi, a drugod po Ameriki, Aziji in Afriki nosijo duhovniki zlasti, misijonarji, tudi polno brado; ker to ne spada k dogmam, ampak le h cerkveni disciplini, ktera ne zameta nošenja brade, ako je to v kateri deželi od nekdaj v navadi. Pis.

In pri volitvi dobil jih je komaj tretjino. Kako to? I kako! Vstrajnega moštva ni več pri naših možéh. Nek uradni agitator je prišel, zavijal in zvijal in zaslepljeni volilci so mu verjeli ter volili — nasprotnega kandidata. Žalostno, naj bi pač tako res ne bilo!

Dolenjci, ozirajte se na Gorenjce! Čudno; predvečer je bil dovelj, da so grofa Hohenwarta pred dvanajstimi in šestimi leti volili, in volili so ga letos v tretje zopet enoglasno. Glejte, to je moštvo, to je vstrajnost! Naj bi povsod posnemali izgled vstrajnega moštva Gorenjcev in Ribenčanov! Ne bilo bi treba take razburjenosti, ne bilo bi treba sedaj tudi ožje volitve.

Dolenjci! Posnemajte izgled takih vrlih mož, ter posvetite prof. Šukljeju, kakor se mu spodobi. Kaj je bilo treba silne razburjenosti in prepira, ki ga je po celi deželi napravila nesrečna kandidatura Šukljejeva? Zapomnite si, da od uradnikov in profesorjev le tisti hrepení po poslanstvu, kateremu smrdi uradnija in šola in kateri je pohlepen po časti in lastni koristi.

Zatoraj Dolenjci! pokažite, da ste možje, in da sami bolj veste, česa Vam je treba, kakor tisti posiljeni jerobi, ki se Vam od uradne strani le takrat prijatelje kažejo, kadar je treba kakih volitev za strankarske namene. Ne mislimo s tem koga zaničevati; ne, Bog varuj! Uradniki so nam potrebni in morajo biti; a pošteni uradniki so izvrševalci postave in posredniki med ljudstvom in visoko vlado, nikoli pa ne strastni agitatorji pri volitvah.

Toraj še jedenkrat: Dolenjci! bodite možje — trezni in previdni! Naj bi se Vi ne bili dali preslepiti pred dvema letoma ter Šukljeja ne bili volili, bi Vam sedaj te sitnosti in razburjenosti ne bilo treba. **Grof Margheri bodi toraj Vaš mož pri ožji volitvi!**

(Volitev kupčijske zbornice) za državni zbor vršila se je danes. Vdeležilo se je nje 18 odbornikov, ki so vsi svoje glasove oddali za prevzvišenega grofa g. Karla Hohenwarta. Toraj ima vseh glasov 433.

(Prevzvišeni grof Karl Hohenwart) je danes zjutraj došel v Ljubljano k volitvi velikega posestva, ki se bo vršila v petek 5. t. m., ter je ostal „pri Maliči“ (Hôtel zur Stadt Wien).

(Prvi slovenski železnični vožni red) izšel je te dni pri glavnem ravnateljstvu c. kr. državnih železnic obsegajoč vse njene proge. Zakar se južna železnica blizo 40 let ni zmenila, vpeljala je sedaj državna železnica in je s tem le svojo dolžnost storila nasproti plačujočemu občinstvu, da vsaj vé, kedaj se ima peljati. Kar so vsi drugi narodi že zdavnej poprej imeli, dosegli smo konečno tudi Slovenci. Kaj ko bi morda ta dober izgled tudi na južno železnico tolikanj vplival, da bi nas i ona iznenadila s slovenskim vožnim redom. Državni železnici smo za ta čin ravnopravnosti jako hvaležni!

(Velik vojaški koncert) bo jutri zvečer v tukajšnji čitalnici sklenjen z otvorjenjem vrta. Svirala bo vojaška godba, vstopnine je pa po 20 kr. Tiskani programi dobivali se bodo pri blagajnici po 5 kr. na korist „Narodnega doma“. Ker je čas vgođen, se je nadjati polnih prostorov.

(Vojaška godba) svirala je danes popoldne ob 6. uri v „Zvezdi“.

(Občni zbor društva za napravo „Narodnega doma“) (Konec.) Blagajnik dr. Staré poroča o stanju društvenega premoženja. Gotovine v blagajnici ima 75 gold. 51 kr.; na posojilu po posojilnicah je 10.209 gld. 68 kr.; v kranjski hranilnici 21.511 gld. 57 kr.; obligacij od kranjske zemljiščne odveze ima društvo za 5250 gold.; toraj skupnega premoženja 37.046 gold. 76 kr. Od tega je na deleže vplačanega 7300 gold.; prostega pa 29.746 gld. 76 kr.

V imenu pregledovalnega odseka poroča gosp. Franc Souvan, da so računi v najlepšem redu.

Dr. Vošnjak predlaga, da naj se odboru za marljivo delovanje izreče javno priznanje in zahvala, kar se zgodi. Na to podá se občni zbor k volitvi predsednika in upravnega odbora. V tem smislu naznani predsednik dr. Mosché, da je „Matica“ za svojega zastopnika v odbor izvolila prof. Senekovića, na kar se bode treba pri volitvi ozirati. Po-

tem je bil za predsednika zopet soglasno izvoljen g. dr. Mosché; za odbornike pa gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, dr. Vošnjak, Franc Hren, Ivan Hribar, prošt dr. Ant. Jarc, prof. Pleteršnik, Ivan Murnik, dr. Papež, Ferdinand Souvan in dr. Staré.

Društvenikov sešlo se je 53, oziroma vsaj toliko je bilo oddanih glasovnic pri volitvi; poleg teh prišlo je pa tudi še lepo število neudov poslušat. Ker so se pravila spremenila, da se sedaj že z 10 gold. na leto lahko pravi ud „Narodnega doma“ postane, se je pač nadjati, da se bode število udov v kratkem zdatno pomnožilo. Vivat, floreat, crescat!

(200 goldinarjev) podaril je presvitli cesar občini Št. Peter pri Postojni za razširjanje šole.

(Službe kancelistov) v kranjski hranilnici dobili so sledeči gg.: Karol Ahčin, Alojzij Dzimski, Ludovik Čada in Viktor pl. Schrey. Nove višje službe podelile so se vse že ondi službovajočim uradnikom. Vsled te pomnožitve uradnega osebja uradovala bo od 1. julija na dalje hranilnica vsak dan ter tudi tedaj ne bo zaprta, kedar se bodo računi sklepali.

(Šolske počitnice.) Kakor piše „Lj. L.“, odredil je g. minister za uk in bogočastje, da se morajo na Dunaji in v predmestjih zrelostni izpiti vsaj do 15. julija dovršiti. Na onih srednjih šolah, na katerih padejo zrelostni izpiti v slednje dneve šolskega leta, se mora pouk v drugih razredih zaključiti ter se učenci odpustiti na počitnice. Vsled te naredbe bode nekterim srednjim šolam možno, pouk v vročem mesecu juliju za nekoliko prikrasiti. Kar se tiče počitnic o vročem času, se je tudi določilo, da smé določba, do zdaj veljavna, samo za Dunaj, veljati tudi za večja provincijska mesta.

(„Brencljnovo“ vredništvo) nas prosi, da naznamo, da se je zavoljo vrednikov ocesne bolezni list zakasnil in izideta dve številki skup 10. junija.

(Naslov in značaj c. kr. deželne sodnije svetnika) zadobil je c. kr. okrajni sodnik v Kranji, g. Josip Potrato ob priliki njegove prestave v stalni pokoj.

(Ostudno.) Ljubljanski „Wochenblatt“, glasilo vstavoverne stranke na Kranjskem, skuša v svoji zadnji sobotni številki z dnem 30. maja, govoreč na prvi strani o državnih volitvah, letos od škofijstva pred izpostavljenim presvetim Rešnjim Telesom zapovedane molitve za srečen izid državnozbornih volitev osmešiti in v svoji navadni brezbožni drznosti „Najsvetejše“ bogokletno le nekak „Glaubenssymbol“ imenuje. Ne upamo se teh besed v tej zvezi v domač vrt presaditi ter ji povedati po slovenski. Rečemo samo to: Ali je temu nezaslišanemu, prav satanskemu zasmehovanju naš in našega katoliške naroda najdražje svetinje, našega vsega, popolna nevednost v verskih rečeh kriva, ali pa zlobnost, tretjega ni. Ako je kriva nevednost, kar bi še bilo milejše in ne ravno nemogoče, ker smo jo navajeni že precej časa sem pri nekterih opazovati, potem bi prav odkritosrčno pisatelju tistih vrstic svetovali, da naj bi, preden bo še kdaj o verskih resnicah kaj pisal, popred katekizem v roke vzame, ktere ga kaže, da je že zdavnej pozabil, ako ga je sploh kdaj kaj znal. Ako bi pa zlobnost bila kriva, kar naravnost ne rečemo, da je, potem bi bilo pa to žalostno znamenje za vstavoverno glasilo za večino naših grajščakov in bi ga morali le trobilo naših odpadnikov imenovati. Ravno tako kaže v tisti številki njegova modrost o španjski inkviziciji, da mu je res španjska. Vsekako pa svarimo naš narod iz takega lista omiko!! zajemati.

(Poštne hranilnice) sprejele so meseca maja 21,818.750 gld. 2 kr., proti 20,483,207 gld. 76 kr. v mesecu aprilu ali pa proti 2,361.110 gld. 34 kr.

meseca maja lanskega leta. Napredek je letos velikansk. Vložnikov meseca maja je bilo 187.224 in to na Kranjskem, Koroškem in Štajarskem 13.376. Nazaj je zahtevalo svoje denarje 73.502 osobi v skupnem znesku 20.168.838 gld. 92 kr.

Razne reči.

— Roparji pokazali so se na Nemškem, in so do sedaj svojo delavnost in pozornost največ na župnijske domove in stare župnike obračali. Po sedem se jih skupaj klati in navadno ponoči pridejo, kedar je vse v trdnem spanju. Najpredrznnejih dva ali pa jeden, kakor je že ravno napadenec pri moči, vstopi se k njegovi postelji z nabitim samokresom grozeč mu takojšnjo smrt, če bi se drznil le besedico ziniti, drugi pa med tem skrinje in omare pregledujejo, kje bi se dalo kaj denarja dobiti. Ali bi ne bilo boljše, ko bi Bismark te može s tolikošnjo marljivostjo opazoval, s kakoršno opazuje katoliško duhovščino.

Telegrami.

Novomesto, 3. junija. Ožja volitev bo v petek.

Ribnica, 3. junija. Pri ožji volitvi za grofa Margherija 53 glasov gotovih. Vztrajnost!

Gradec, 2. junija. Cesarski namestnik Kubeck zavrgel je sklep mestnega odbora Graškega gledé neudeležbe pri procesiji sv. Rešnjega Telesa, ker bi se z neudeležbo napravila demonstracija proti katoliški cerkvi ter je mestne očete pismeno povabil, naj se procesije vdeležé.

Gradec, 2. junija. Do sedaj znan izid volitev po kmečkih občinah je: V Gradcu Kaltenegger, konservativec z 205 glasovi. V Brucku je voljen Posch s 122 glasovi proti konservativnemu Sterku, ki je 94 glasov dobil. V Feldbachu je izvoljen knez Alfred Liechtenstein z 244 glasovi. V Hartbergu knez Alojzij Liechtenstein z 249 glasovi. V Lipnici (Leibnitz) izvoljen je kanonik Karlon s 189 glasovi. V Celji Mihael Vošnjak z 272 glasovi; protikandidat Stadler dobil je 50 glasov. V Ptuji župnik Raić s 353 glasovi soglasno.

Dunaj, 3. junija. V galiških kmečkih občinah izvoljeni so izvzemši Rusinjaka Kovalskega in še štirih družih Rusinov, ktere so tudi Poljaki podpirali, sami Poljaki. Trinajst okrajev volilo je svoje dosedanje poslance med temi ministra Zemialkovskega soglasno. V Černovicah zmagal je liberalec Wagner dosedanjega poslanca Kochanovskega. V Gorici je voljen zopet Coronini.

Zahvala.

V prijetno dolžnost šteje si podpisano društvo izreči po javnem poti najpoprej prevzvišenemu premilostnemu knezo-škofu dr. Jakob Misiji, potem blagorodni gospej kumici Franji Tomec, blagorodnemu gosp. c. kr. okrajnemu glavarju Mahkotu, prečastnemu gosp. kanoniku in dekanu Antonu Urbasu, vsem častitem duhovnim gospodom iz obližja; našemu gosp. pevovodju, Miroslavu Tomec-u, za izvrstno strogo cecilijansko petje pri slovesni sv. maši, slavnemu katoliškemu Ljubljanskemu društvu rokodelskih pomočnikov ter njegovemu predstojništvu, deputaciji sl. čitalnice Šišenske, sl. čitalnici Šentvidski in sploh vsemu slavnemu občinstvu za prijazno in obilno vdeleženje pri blagoslovljenju naše

nove društvene zastave, svojo najsrčnejšo in najtoplejšo zahvalo.

„Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“
v Šent-Vidu pri Ljubljani.

Tuji.

1. junija.

Pri **Matiču**: Schwarz, Löwy, Mislav in Altmann, trgovci, z Dunaja. — Adolf Freund, trg. pot., iz Prage. — Stefan Behofschitz, trg. pot., iz Linca. — Baroninja de Bulyofsky, zasebnica, iz Gmunden. — Žiga Pelaj in Sam. Weiss, konjska kupea, iz Čakovca.

Pri **Slonu**: Ana Gaurig, soproga c. k. uradnika, iz Budapešte. — V. Glasar, lesni trgovec, iz Trsta. — Stanka pl. Major, zasebnica, iz Oborove. — Dragotin Ripšl, župnik, iz Vidma. — F. Nendl, kaplan, iz Vidma. — Fr. Kerševani, zasebnik, iz Dornberga. — Fr. Hmelak, zasebnik, iz Gorice. — L. Nessel, inženir, iz Dvora. — Valt. Majee, okr. sluga, iz Brda.

Pri **Tavčarji**: Nusa, lesni trg., iz Trsta. — J. B. Egger, tovarniški posestnik, iz Beljaka.

Pri **Južnem kolodvoru**: Josip Kos, hišni posestnik, iz Gradca. — Janez Wolf, župnik, iz Gradca. — Janez Poženu, strojevodja, iz Maribora. — Miha Serafini, zasebnik, iz Vidma. — Helena Dumič, zasebnica, iz Reke.

Pri **Avstrijskemu caru**: Karl in Anton Wolf, zasebnika, iz Reke. — Alijančič, posestnik, iz Bistrice.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

3. junija

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 50 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	83 „ 05 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 40 „
Akcije avstr.-ogerske banke	858 „ — „
Kreditne akcije	290 „ 30 „
London	124 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 85 „
Ces. cekini	5 „ 86 „
Nemške marke	60 „ 85 „

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hlkt. 8 gl. 91 kr., — domača 7 gl. 26 kr. — Rž 6 gl. 60 kr. — Ječmen 5 gl. 28 kr. — Ajda 5 gl. 78 kr. — Proso 6 gl. 92 kr. — Turšica 5 gld. 78 kr. — Oves 3 gl. 96 kr.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znaneem, kateri so četrtek dne 28. maja popoldan ob 5. uri v tako izredno in odlično mnogobrojno število spremili našo nepozabljivo, nagloma zamrlo soprogo, oziroma mater, gospo

LJUDMILO STAJER

k zadnjemu počitku; potem posebno slavni c. kr. rudniški godbi, slavnemu pevskemu zboru narodne čitalnice v Idriji in njega izvrstnemu gospodu pevovodji, velespoštovanemu someščanstvu, darovateljem vencev, in vsem onim, kateri so v zadnjih hudih trenutkih stali blagi ranje milosrčno na strani in kateri so na ta ali oni način radovoljno pripomogli, da je bil pogreb nenadomestljive ranje tako sijajen, izreka podpisana rodbina najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo.

V Idriji dne 29. maja 1885.

Žalujoča rodbina Stajer-jeva.

Glasovir,

še rabljiv, se prodá cenó v Rožnih ulicah št. 27, I. nadstropje. (3)

V četrtek 4. t. m. ob 1/2 8. uri zvečer
bo velik

vojaški koncert

na vrtu tukajšnje

Čitalnične restavracije;

pri neugodnem vremenu bo koncert v steklenem salonu. Izvrševala ga bode cela vojaška godba c. k. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

Vstopnina 20 krajcarjev.

Sporedi dobivajo se zvečer pri blagajnici po 5 kr. na korist „Narodnega doma“.

Na obilno vdeležbo vabi najvljudneje

Ivan Cesaric,
gostilničar.

NAZNANILO.

Najino prodajalnico na drobno je treba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati. Zato nama je želeti da, svojo

zaloga poletinskega in modnega blaga

hitro kolikor moči zmanjšava. Iz tega vzroka sva ukrenila, dotično blago od današnjega dne počevši skozi štiri tedne prodajati po znatno

znižani ceni.

Vljudno vabeč na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na obilna pismena naročila, ktera bodeva najsolidneje zvrševala s poštanim obratom, priporova se najvdaneje

V Ljubljani, 3. junija 1885.

KRISPER & URBANC.

Mestni trg št. 14, Pod trančo št. 2.